

РЕШЕНИЕ

№ 4279

гр. София, 04.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 15.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2624** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 4 от ЗАДС, вр. с чл. 156 и сл. от ДОПК. Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – [населено място], [улица], чрез адв. Р. П., срещу решение за отказ за възстановяване на акциз № 259/33 / 12. 01. 2011 г. на началника на Митница Столична, потвърдено с Решение № 108 / 16. 03. 2011 г. на директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон, тъй като се твърди, че използвания етилов алкохол, е именно за целите на производството. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорения отказ на началника на митница Столична и бъде възстановен подлежащия на възстановяване акциз. Претендира направените разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Агенция „Митници”, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С искане вх. № О47-0141 / 08. 07. 2010 г., № О47-0142 / 08. 07. 2010 г., № О47-0143 / 08. 07. 2010 г., № О47-0144 / 08. 07. 2010 г., № О47-0145 / 08. 07. 2010 г., № О47-0146 / 08. 07. 2010 г., № О47-0147 / 08. 07. 2010 г., № О47-0148 / 08. 07. 2010 г. и № О47-0149 / 08. 07. 2010 г., [фирма], [населено място], е поискало от началника на

Митница Столична, да бъде възстановена сумата общо в размер на 48388,49 лв., на основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС за вложен етилов алкохол в производствения процес.

С жалба вх. № О47-0141 / 17. 09. 2010 г., е оспорен мълчаливия отказ пред директора на Агенция Митници.

С Решение № 1159 / 07. 12. 2010 г. на Директор на Агенция Митници, е отменен мълчаливия отказ и преписката върната за произнасяне.

С решение № 259/33 / 12. 01. 2011 г. на началника на Митница Столична, е отказано възстановяването на акциза. Решението е връчено на 17. 01. 2011 г.

С жалба вх. № О47-0141 / 25. 01. 2011 г., е оспорено решението пред директора на Агенция Митници.

С Решение № 108 / 16. 03. 2011 г. на директора на Агенция „Митници”, е потвърдено решението за отказ за възстановяване на акциз. Решението е връчено на 19. 03. 2011 г.

С жалба вх. № 2600/8 от 23. 03. 2011 г., е оспорен отказа и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. На допустимостта на жалбата не се отразява и наличните по преписката данни за оспорването на мълчаливия отказ и твърденията, че Решение № 1159 / 07. 12. 2010 г. на Директор на Агенция Митници, с което преписката е върната за ново произнасяне, е нищожно, за което има образувано адм. дело № 4571 / 11 г. по описа на ВАС – VIII отделение, тъй като е последвал изричен отказ, предмет на оспорване по настоящото дело.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАДС, недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или прихваща за погасяване на изискуеми публични задължения на лицето, събирани от Агенция „Митници”, въз основа на писмено искане или по инициатива на митническите органи.

На основание чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС, възстановява се платеният акциз за алкохола и алкохолните напитки, когато те са използвани, в производствен процес, при условие че крайният продукт не съдържа алкохол.

Безспорно е, че дружеството жалбоподател има за основен предмет на дейност (по справка в Търговския регистър), разработка, производство и търговия на оптични и медицински изделия.

Видно от приложената технологична инструкция, неоспорена като процедура от страна на ответника доколкото изцяло е възприета в протокола за прихващане или възстановяване на акциз № 259, [фирма] използва етилов алкохол при измиването на оптични детайли от блокиращи смоли, защитни лакове, абразивни прахове и др., след тяхната оптикомеханична обработка.

В тази връзка, неправилни са мотивите изложени в оспореното решение, че измиването на оптични детайли представлява третиране с органичен разтворител на полирана оптична повърхност, в резултат на което се отстраняват смоли, защитни лакове и др., но не се получава нов продукт.

Изискването на закона (чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС) не е за получаването на нов продукт, а е налице само забрана крайния продукт да не съдържа алкохол.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, неоспорена от

страните, която съдът възприема изцяло, като компетентно изготвена от специалист в областта на оптиката.

Съгласно заключението на вещото лице, измиването на оптичните детайли с органични разтворители и в частност с 96% етилов алкохол, е неделима част от технологичния процес на производството на оптични детайли, включващ и окончателното измиване и почистване на детайлите. Съхраняването и използването на непочистени добре оптични елементи, води до образуването на петна по оптичните повърхнини особено при оптични материали, влошаващи качеството на оптичния елемент и впоследствие го прави негоден за ползване.

Изрично е посочено, че етиловия алкохол – 96 %, както и ректифицираният етилов алкохол (98%) са едни от основните спомагателни материали, задължително използвани в производствения процес, независимо че не влизат в състава на готовия продукт.

При това положение са изпълнени изискванията на чл. 22, ал. 4, т. 4 от ЗАДС за възстановяване на платения акциз - същият да е използван в производствен процес и крайният продукт от който процес не съдържа алкохол.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания индивидуален административен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправни разпоредби – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. На основание чл. 27, ал. 3, вр. ал. 4 и ал. 5 от ЗАДС, платеният акциз се възстановява с акт на компетентния административен орган, като, на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК, административната преписка следва да бъде върната на административния орган за издаване на решение за възстановяване на платения от [фирма] акциз по искане вх. № О47-0141 / 08. 07. 2010 г., № О47-0142 / 08. 07. 2010 г., № О47-0143 / 08. 07. 2010 г., № О47-0144 / 08. 07. 2010 г., № О47-0145 / 08. 07. 2010 г., № О47-0146 / 08. 07. 2010 г., № О47-0147 / 08. 07. 2010 г., № О47-0148 / 08. 07. 2010 г. и № О47-0149 / 08. 07. 2010 г., съобразно дадените от съда указания по прилагането на закона.

При този изход на спора ще следва ответника, да заплати на жалбоподателя сторените разноски, от които 50 лв. държавна такса и 250 лв. депозит за вещото лице. Въпреки че дружеството жалбоподател се представляваше от адвокат, в пълномощното не е вписано възнаграждение, поради което такова не следва да се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Решение за отказ за възстановяване на акциз № 259/33 / 12. 01. 2011 г. на началника на Митница Столична, потвърдено с Решение № 108 / 16. 03. 2011 г. на директора на Агенция „Митници”.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган за издаване на ново решение по искане за възстановяване на платен акциз с вх. № О47-0141 / 08. 07. 2010 г., № О47-0142 / 08. 07. 2010 г., № О47-0143 / 08. 07. 2010 г., № О47-0144 / 08. 07. 2010 г., № О47-0145 / 08. 07. 2010 г., № О47-0146 / 08. 07. 2010 г., № О47-0147 / 08. 07. 2010 г., № О47-0148 / 08. 07. 2010 г. и № О47-0149 / 08. 07. 2010 г., на [фирма], [населено място], при спазване на дадените от съда указания.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] 2, направените по делото разноски в размер на 300 (триста) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: